

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОГО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ В З'ЯВЛЕННЯХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК ХІІ. Ч. 166. Джерси Сіті, Н. Дж., четвер, 20 липня 1933.

VOL. XII. No. 166. Jersey City, N. J., Thursday, July 20, 1933. THREE CENTS.

ДАЛЬШІ ДВА СТЕЙТИ ЗА ВІДКЛИ- КАННЯ ПРОГИБІЦІ

ПОДАВЛЯЮЧА „МОКРА” БІЛЬШІСТЬ В АЛАБАМІ
І АРКАНЗО.

БІРМІНГЕМ (Алабама). — У вівторковий голо-
сування над відкликанням прогибіції заявився тут
за відкликання подавляюча більшість голосів. Від-
ношення між прихильниками прогибіції і її воро-
гами як 2 до 3. Особливо сильно за відкликання про-
гібії стоять густо заселені околиці стейту.

Такий самий вислід дає голосування в стейті
Арканзо.

ДАЛЬШІ ПРАЦІ УРЯДУ НАД КОДЕКСАМИ.

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд зайнятий
тепер двома справами: з одного боку, він хоче до-
бити переслухання і прийняти угоди між підпри-
ємцями щодо засад конкуренції. З другого боку,
він хоче виробити спільний кодекс для ведення біз-
несу в усіх тих промислах, які не мають спеціаль-
них кодексів.

Між промислами, які будуть скоро об'єкти спе-
ціальними кодексами, є: будова кораблів, виробів е-
лектричних препаратів і виробів капелюхів. Загальний
кодекс має між іншим постановити умови найму до
праці і самої праці „робітників у білих конвірках”,
себто офісових робітників.

У вівторок підписано тут угоду про кодекс для
промислу м'якого вугля.

Максимальний тиждень праці має вносити 40
годин.

РОБІТНИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ОБМЕЖЕ- ННЯ ПРАЦІ.

ВАШИНГТОН. — У Петерсоні, в стейті Нью
Джерсі, робітники, що виробляють стяжки до ка-
пелюхів, вийшли на страйк, невдоволені з умов ко-
дексу для ткацького промислу. Робітники дома-
гаються мінімальної зарплати 50 доларів на тиждень
за 6 годин праці на день, а 34 години на тиждень.

Американська Федерація Праці підняла про-
тест проти викликання робітників з роботи в ткаль-
них після підписання кодексу для цього промислу.
Федерація каже, що декотрі ткальні на Полудні ви-
кинули робітників з роботи за приступлення до
юнітів.

УРЯД ЗАДОВОЛЕНИЙ З РУХУ В ПРОМИСЛІ.

ВАШИНГТОН. — Міс Пекріні, секретарка праці
в кабінеті Рузвельта, каже, що в червні дістали робо-
ту пів мільона робітників. Рівночасно робітниця
заплата зросла пересічно майже на 11 процентів.

МІСТА ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ДОРОЖНІЯ ХЛІБА.

ВАШИНГТОН. — Уряд обіцяв розслідувати про-
тести 39 великих міст проти піднесення ціни хліба.
Генеральний прокуратор Комінгс каже, що як слід-
ство викаже безправні зиски, то уряд уживе своєї
влади для покарання проступників.

ДОЛЯ ПАДЕ ДАЛІ.

НЮ ЙОРК. — По кількох днях постійного кур-
су долар знов почав падати в ціні і впав у вівторок
до 4 доларів 85 центів за фунт стерлінгів та 5,71
центів за французького франка.

БАНКІР ГАРИМЕН АРЕШТОВАНИЙ.

НЮ ЙОРК. — Банкір Гаримен, обжалований за
фальшування книг свого банку, котрий пропав був
оноді з-під сторожі, вернувся назад до Ріджент Нор-
сінг Гом. Одіж на ньому була все мокра, і він казав,
що впав у ріку.

Його зараз арештовано та відставлено до від-
ділу для умови хорих у Белью Госпітал. Через у-
течу пропав його „бей” на 25,000 доларів.

ЗАВОРУШЕННЯ БЕЗРОБІТНИХ.

НЮ ЙОРК. — Серед безробітних, котрі шука-
ють підмогою від міського бора допомоги в публіч-
ній школі ч. 150, прийшло до поважних завору-
шень. Між шукаючими допомогою і поліцією при-
йшло до бійки, в якій покладено кілька осіб. Треба
було для успокоєння юрби викликати поліційні ре-
зерви.

АРЕШТОВАНИЙ ЗА ПЕРЕПЛІВ НАІЕГЕРСЬКИХ ПОРОГІВ.

НАІЕГЕРА ФОЛЗ (Ню Йорк). — Поліція ар-
ештувала як волокатю 18-літнього Вільяма Кон-
драта, котрий переплив у понеділок Вільяма Ніж-
ногодопа Наїегери (Ніагари).

Суддя, почувши про вчинок підсудного, звіль-
нив його від вини й кари та похвалив за відвагу.

МІЖ СЕКРЕТАРЕМ ПРАЦІ І ФАБРИКАНТАМИ БОРІТЬБЯ.

ГАРІСБУРГ (Па.). — Фабриканти стейту дуже
невдоволені з іменування місс Кар на становищі се-
кретарки праці. Фабриканти закидають місс Кар, що
вона своєю впливом у департаменті „фіксувала”
факти про стан промислу. Жінка губернатора Пін-
шоа заявила охоту боронити місс Кар.

ВИСТУП ХОРУ ЧЕСЬКИХ УЧИТЕЛІВ З УЖГОРОДУ.

Хор чехословацьких учите-
лів з Ужгорода, що по дорозі
на могилу померлих Чехосла-
вків у Зборів зупинився у
Львові, виступив у понеділок
5. червня ч. р., з узаємним кон-
цертом в салі місцевого касина,
презентуючи численно збір-
ний тушентий чеський колектив
та невіддільні скіпльости поль-
ської публіки добіру програ-
му, зложену з гарних і влад-
них до виведення чеських, ук-
раїнських (закарпатських) і
польських пісень. Хор у силі
32 членів не визначався най-
кращим голосним матеріа-
лом, зате блискучо високою
технікою, знаменитим
зіспіванням, виразною дикцією
та впливом орудуванням дина-
мічними засобами, що дозво-
лило енергійному диригенту,
проф. Л. Кабегану вивести
цього програму без помітної
втоми та з повним мистецт-
вним успіхом.

З чеських пісень відмітимо
трудний фактору, та проте
беззапечно виведені пісні Фе-
рстера: 1) Орач, 2) Пісня наро-
ду та 3) Великі поля, а також
бравурну (бісовану) компози-
цію Новака п. з. „Кієв”, що
повиннаб увійти до реперту-
ру наших музических хорів.

Без дрібних перебільшень
можемо ствердити, що най-
більший успіх мали українські
(закарпатські) пісні: 1) Ве-
рховино з коломийкою, 2) За-
вора, цигане, 3) Зауля, 4) Чук,
чук чумадра, чумадриха
молода, всі у помисловому,
влучному укладі саможод
дирігента, що виявив себе не-
абияким вокалістом. 2) Вер-
ховина хор з помітним за-
паленням, збираючи бурю о-
плесків. Слід також зазначити,
що вимова українських тексті
у противенстві до польських,
була без закладу, начеб то спі-
вали наші земляки, а не Чехи.
Найслабшою точкою кон-
церту були польські народні
пісні, і то як під оглядом до-
бору так і їх гармонійного у-
кладу.

Між цвітими, жертвованими
хорови, пишався сповитий
жовто-блакитною лентою ві-
сонець від Співацького Т-ва
„Сурма”, що був заслуженою
нагородою за прегарне виве-
дення цілої програми, а зокре-
ма наших пісень.

БЕБЕК БЕБЕВХНУВ.

Дня 26. травня жовківські
громадяни були свідками ос-
такої трагікомедії: Того д-
ня вранці йшов президент м-
полів і місцевого „зайнозку”
бебеків, Янош, як звичайно, до
бюра інж. Рот з повітової ра-
ди. Перевів його на ринку
примічу Яроша разів кілька
зуказок. Коли цей бебешків
стояв падав у бовлотно, Рот під-
няв його й знову чистував
його зарослимним кулакком.
Це, мовляв, за те, що Ярош де-
нуційував його перед старо-
стою. Кажуть, що того роду
бебешків туш же ще інших
неповасаних бебешків „лиця-
рів”.

КУДИ ДІВАЮТЬСЯ ГРОШІ?

Жовківська повітова рада
позичила збанкрутованому ді-
личеві, баронів Горюхови,
на санаування господарю 80,
000 зал., яких мають він ве-
дівдати. Деякі місцеві Поляки
дуже ремствують на те, бо во-
лялиб, щоб ті гроші пішли в
селянські руки.

УБИВСТВО НАД ЗБРУЧЕМ.

У Старапінці над Збручем,
у скалатському повіті, убито 7
червня ч. р. 76-літню замож-
ну селянку Варвару Діаху. Знай-
шли її на полі недалеко хати
з розбитим черепом, а неале-
ко ручку від колезі зносних,
котрою dokonано вбивства.
Сім покійної від дев'ятого літ
проживала у Канаді, а вдома
оставив стару матір, жінку Ка-
терину Лісу, замужену Діаху.
І троє дітей. Про своїх не за-
був за морем, присилаючи їм
адресою жінки дозори для усі
і дітей. Жінка прийшла на
службу наймита Максима Ко-
шарка, з котрим — як кажуть
— наважала тісніші зносини і
їх обоє арештовано як підоз-
рілих в убивстві старушки.
Сидять вони в тюрмі в Терпо-
лі на ч. у вересні стануть там
перед лавою присягалих.

ДОРОГИ З СКЛЯНОГО БЕТОНУ.

Від довгого вже часу люди
роздумували над тим, щоб
збудувати змінливаючу доро-
гу, на якій моглибуть розви-
нутись самоходи шкорті, пере-
січно двісті кілометрів на го-
дину.

В Чехословаччині припу-
слено до будови такої „ідеаль-
ної шосе”, яку мають покрити
тонкою верствою рідини зі
скляного пілду і слякату. Цей
проект є дуже добрий при-
клад на майбутню заповіджену
„пермутацію матеріялів”.

Досі в світі було, можнба
так сказати, все в порядку: до-
роги буди з каміння, доми з
цегли, меблі з дерева, посу-
дина з заліза і порцеляни. Сьо-
годні: дороги зі скла, доми зі
сталі, меблі з хромового ме-
талю, посудина з казенової
маси. І мимовільно насупається
питання: „Як будуть вигляда-
ти в загальні усі предмети за
найближчих 50 літ?” Все може
змінитись тільки вигляд дея-
ких час, тільки творець той
великої культурної переміни,
людина, не змінився й за-
лишиться так, як було з початку
світа: з крові, мяса і костей.

НОВИЙ СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ЧАХОТКИ.

На багато негуд неча не до-
сі успішного ліку, чому причини
їхні є загальною візною. До та-
ких негуд належить у перш:
чергу чахотка (сухоти). Досі
знайдемо вже багато ріжних
засобів боротьби з тією негуд-
до, що підкопує наше люд-
ство. Від кількох літ нову ме-
тоду лічення чахотки поширю-
ють д-р Герзон і Заєрбурх з
Берліна. Ця метода полягає на
тому, що хорим приписують
вони строгу дієту без дрібних
солі. Лікарі ці прийшли до
переконання, що безсільна ді-
ета не дозволяє розвиватись
бацилам в організмі. Згодні
дослідники переводили дослі-
ди у цілої низки хорих і одер-
жали вдоволюючі висліди, о-
собливо в лікуванні чахотки
костей і шкіри.

ФЕНОМЕНАЛЬНИЙ ШЛУ- НОК.

В англійському місті Честер
знайшли самогубця, на якому
перевели операцію шлунока,
тому, що він перед смертю на-
рікав, що стіни його шлунока
зазнадо глады. У його шлу-
нку знайшли 497 предметів, а
між ними 200 цвяхів, 43 гра-
мофонних шпильок, різні
монети, шпильки, гудзики, а
навіть дозечку та револьвер-
ні патрони.

ПОСУХА НА РАДЯНСЬКОМУ УКРАЇНІ.

У деяких хліборобських о-
кругах Радянської України від
довгого часу є страшна посу-
ха. Температура доходить до
35° Ц. Метеорологічні стації
не заповідають скорої попра-
ви. Наслідком посухи в дея-
ких округах потерпіли дуже
сильно. Селяни мандують на
Зсіб. Де сподіваються кра-
ших життєвих умови. Позіди,
що ідуть на сід, переповніли.
По дорозі видно гурти селя-
н, що ідуть на сід.

ДУХОБОРИ У ВЕРІГН ПАРАДУЮТЬ ГОЛІ.

Мешканці села Терпенія, на
позуверній захід від стації
Верігін, Саск, улаштували па-
раду голів на гостині між
місцевостями Верігін і Міка-
до. Терпеніє має славу осеред-
ка духоборської секти Синів
Свободи. В параді були десят-
чоловіки, п'ятинація жінок і
коло двадцять дітей. Поліція
дістала завчасу відомість про
параду і вона не трівала дов-
го. Поліція приїхала з трока-
ми та автомобілями і позаби-
ра голів парадників до про-
ходки в Канорі.

Безпосередньо причиною
параду була наказ Синів Сво-
боди, що вони мусять посила-
ти діти до школи, бо будуть
карані.

БУДА НА САМОХОДИ.

Може в нійкій країні не пе-
рестануться так сильно су-
часна цивілізація, як у Японії
— у цій країні сходячого сон-
ця і заснідолої культури. Дня
1. червня ч. р. припадали 2497
народних Будди. Того дня
ого славу золоту статую обо-
знили з торжественною процесі-
єю по вулицях Токіо. В цьому
році введено новість: обовози
Буду на самоходи... Зроблено
це з огляду на великий рух, що
панує тепер на вулицях Токі-
я, одним словом, щоб не
заматувати руху повільною про-
цесією.

День народин Будди не
перш за все свято дітей. В по-
чатках це свято не мало тако-
го характеру, але згодом, через
постійну зустріч з католиць-
ким світом, кристалізувалося
це торжество в цьому напрямі.
Слогодні головну частину про-
грами того свята становлять
танкові полиси учнів буддиз-
мських шкіл у великому міськ-
ьому городі Гібія, потім швидко
проходять процесійний похід
перед статуєю Будди, підчас
якої, на спогад першої купе-
лі молодого Будди, малі діти
скроплюють його статую ріж-
ними пахощами.

СИЛА ТЕМНОТИ.

В польському селі Нове Про-
шанка жінка господаря Марія
Сохи привела на світ дитину,
якій відразу стали виколова-
чати зуби. Баби сказали, що
це доказ, що то не дитина, ли-
ше чортена. Соха, мовляв, до-
винен убити дитину, коли не
хоче, щоб на нього та не все
село впадо нещастя. Соха
послухав і сокирко відрубав
дитині голову.

КРОВАВИЙ МЕЧ.

У Городенці на змаганнях
копаного мяча між дружиною
Макабі та Гасмонеем дійшло
до кровавої бійки між публі-
кою, та змаганнями з тієї при-
чини, що нібито суддя був
сторонній. Інтервенувала
поліція.

ПОВІНЬ ЗАЛИЛА ВСЮ ГУЦУЛЬЩИНУ І ГАЛИЦЬКЕ ПІДКАРПАТТЯ

ГОЛОД ЗАГЛЯДАЄ В КОЖДУ ГУЦУЛЬСКУ
ХАТУ.

Нема від кого сподіватися помочі голодним.
Львів (Західна Україна). — З Косова повідом-
ляють, що з причини дощів вилили ріки й усі гір-
ські потоки Гуцульщини. Увесь доробок Гуцулів
знищила вода. Крім того загальні шкоди величезні.
Тільки що збудований шлях Ворохта-Жабє вода
знищила. В Жабю потік Криве зруйнував міст і всі
греблі та кладки через нього. Чорний Черемош
знищив два мости. Доці не припинялися довго, а тому
вода все більше розливалася. Підраховувати шко-
ди, які заподіяла повінь Гуцулам, ніхто не збирає-
ся, бо окупаційна польська влада навіть не думає
ратувати від голоду населення тієї країни, як вона
тепер особливо рекламує як польську красну „Гу-
цульщину”.

Вже й без повені Гуцульщина була в катастро-
фальному стані. Опізнена на 2 місяці весна і разом
з тим небували дощі й зимно спричинили велике
припизнення посівів, потім часті зливи та град ни-
щили й те, що пошадило посіяти, а тепер повінь
дорешти dokonала гуцульське господарство. Вся
Гуцульщина опинилася перед маревом небувало-
го загального голоду. Потрібно негайно організувати
допомогу Гуцулам, бо вже й тепер є багато родин,
які потребують негайної допомоги.

На галицькому Підкарпатті повінь найбільше
наробила шкоди в повіті надвірнянському, коло-
мийському і станіславському. Обидва Черемоші,
Прут, обиди Бистриці та численні гірські потоки,
що з них впадають, виступили з берегів і залили
майже всі села Підкарпаття. Так, наприклад, у Кор-
нині вода залила 300 хат, у Вербіжі Вижині ріка
Лучка підмила 30 хат. Потоки води поновили ба-
гато навіть великих мостів, залили залізничні і го-
стинні та інші шляхи, дуже ушкодили їх. У баг-
ато селаш люди покинули свої хати та поштікали
на гори, сподіваючись дальшого розливу води і
знищення їх хат та всього добра.

Не менше жалких відомостей приходить і з Бу-
ковини, де всі гірські райони залиті водою. Отже
все українське Підгір'я і Підкарпаття терплять те-
пер страшну нужду і переживають чергову руйну
свого господарства і своїх осіб.

НІМЦІ АРЕШТУВАЛИ ПОЛТАВИЦЬКО-ОСТРЯНИЩО З ЙОГО ПРИБЛИЧНИКАМИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Тут арештували Німці
5 липня Українців: Полтавиц-Острянціну, який на-
зиває себе „козачим гетьманом України” та його
приблизників: Полютику, Коженикова, Сербиценка,
Шереметівського, Королюка, Зеленицького й інших.
Між арештованими є такі, що від комуністів доко-
тилися аж до „гетьмана Полтавицева”, інше Остри-
нці, є й такі, що були організаторами Скоропад-
щини на еміграції, або, як Кожеников, діяльними
членами Організації Українських Націоналістів на
еміграції.

Причини арештів не відомі, як і невідомо, чи
Німці на цім обмежаться. Тепер у Берліні почина-
ють набирати сили російські білогвардійці, які ста-
раються втягнути до себе й українських реакціо-
нів та ріжних буфаторних гетьманців, щоб ратува-
ти Росію від большевиків.

ДЕРЖАВНИЙ ПОХОРОН ЛИТОВСЬКОГО ГЕРОЯ.

КАВНАС (Литва). — В цілій литовській дер-
жаві проголошено жалобу зприводу загибелі ли-
товських летунів-героїв, що розбилися в Німеччині
підчас перелету з Ню Йорку до Кавнасу. Трупи не-
бачкиків будуть доставлені до Кавнасу, столиці
Литви, на спеціальних литовських літаках.

Обом героям буде влаштований державний по-
хорон з віданням їм найвищої пошани. Обидва во-
ни народилися в Литві й, вмігрувавши до Амери-
ки, стали американськими громадянами. Уряд Злу-
чених Держав дав свою згоду на влаштування їм
литовського державного похорону, як литовським
героям.

ХОЧУТЬ ВЛАШТУВАТИ ПОБАЧЕННЯ ПІТЛЕРА З ДЕЛЯДІЕМ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Голова конференції в
справі розроблення, Гендерсон, тепер обіздить Ев-
ропу, щоб на місці переговорити з прем'єрами
ріжних держав у справі праць конференції. Гендер-
сон уже відвідав Мусоліні, прем'єра міністра Франції,
Деладіе, а тепер перебуває у Берліні.

Гендерсон стараться влаштувати побачення
Пітлера з Деладієм, бо сподівається, що таким спо-
собом ліпше можна досягти порозуміння між
Францією й Німеччиною. З Берліна Гендерсон іде
до Чехословаччини, щоб там переговорити з Бе-
нешом, а звідти поїде до Баварії на переговори з
Гітлером, який тепер відпочиває там у горах.

"СВОБОДА" (LIBERTY),
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 31-53 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy
One year \$7.00
Six months \$3.75
Three months \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year \$10.00
Six months \$5.00
Three months \$2.75
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ГЕРОЇ БЕЗ УВАГИ НА НЕВДАЧУ

Минулої суботи вилетіли з летючого поля Флойда Бенета в Брукліні два литовські летуни. Метою їх лету була столиця Литви, Кавнас. Підприємство їх було небезпечне. Між Ню Йорком і Кавнасом 5,300 миль. Самого океану 3,000 миль з можливістю зупинити погодні бурі, з тисячами можливостей трагедії на безкрайньому безлюдному просторі безлюдного моря. Поза океаном же тисяча миль-лету понує сушу з можливістю мряки, бурі, темноти, страчання дороги, з можливостями клопоту з мотором, з можливістю вичерпання припасу топлива або одивів, з можливістю вичерпання простої тілесної виносливості летуни.

Летуни не мали надії, що їх лет навить на випадок удачі принесе їм якусь більшу особисту користь, яка стояла би бодай у якійсь малій пропоруш до великих небезпек підприємного діла. Всеж такі вони ризикували на діло. Не для себе, а для любові їх Литви.

Один і другий летун любив родину й родинне життя. Та родинні огляди не здержали їх від безбачного діла, бо це діло було для любові Литви, любові над любовю, любові над рідну матір.

Хоч вони летіли для просявлення рідної Литви, литовський уряд не міг їм дати такої підтримки, яку міг би дати уряд великої імперії. Та й це не зразило двох летунів. Два роки вони добилися вистави своїм летом, збираючи в цей спосіб жертви на підтримання свого наміреного діла.

Нарешті й гроші були, і літак став готов до пам'ятного лету, що мав поставити імя Литви між країнами, котрих сини орлом перелетіли океан. Незадовго вони зможуть пригатавати всьому світові імя рідного краю й рідної столиці. Вони не зажакали ніде висидати для привітів і овацій. Вони полетять просто з Америки в Кавнас. Ніяких паспортів їм не треба. Для них тільки одна мета: Кавнас, Литва.

Кавнас, Литва — або смерть!

Литовські орли перелетіли океан і записали Литву на почесну лісту. Та орли самі лежать без душі з розбитими крилами, 400 миль від рідної землі. Не досягнули Литви, не добилися до Кавнаса, а добилися до другої мети, яка все стояла перед ними як велика можливість. Добилися до смерті, де, як і до Литви, не треба паспортів. Не зв'язуючи на що невдачу, весь світ клонить голову перед двома Литовцями-героями, які цілими роками вміли мряти про прославлення рідної землі, дивлячись смерті в очі.

ПАКТ ЧОТИРОХ АБО ПАКТ МУСОЛІНІ

Чотири великі європейські держави — Англія, Франція, Італія і Німеччина підписали "Пакт Чотирьох" для спільного прегляду й розв'язання всіх складних європейських проблем, які ніяк не можуть дїждатися свого вирішення від Ліги Націй.

Ліга Націй викладала себе неадекватним до праці парламентом держав, який у безконечних дискусіях не міг дїждати до чину, до акції. В європейських країнах тепер взагалі сильний антипарламентарний настрої, бо важке міжнародне становище вимагає швидких рішень, одної сильної волі, скерованої все в одному напрямку, і парламент зробився тепер важкою машиною й тому уряди найбільш демократичних держав перебірають від парламентів надзвичайні уповноваження, що дозволяють їм переводити швидкі рішення, не чекаючи на згоду парламенту. Прикладом може служити в Америці уряд президента Рузвельта.

Подібно тепер робиться й з Лігою Націй. Європа, а з нею й цілий світ, знайшлися в такому "становищі", що мусить робити скоро й рішучо, а тимчасом у Лізі Націй тягнеться довгими роками безконечні дискусії, не доходячи до позитивних наслідків. Навить ще більше, бо коли в звичайному парламенті для вирішення якоїсь справи треба лише більшості голосів, то в Лізі Націй треба одностайного рішення. Один протиний голос якоїсь держави — й цілий світ опиняється перед розбитим коритом завезаних надій. Саме тому й ми, Українці, ніколи не могли нічого добитися в Лізі Націй, — бо одного голосу Польщі вистарало, щоб спити всілякі позитивні для нас рішення Ліги Націй. Шоб не доводити до такого заколоту, Дода Ліги Націй воля краше вихаду ховати нашу справу, бо зрештою Українці "зв'язки терпіння". Та Українці не тільки "вміли терпіння", але й уміли бути витривалими, нічим не зражувалися й слали дати скерги за скергами, петиний за петиним й зрештою осмисли те, що бодай зупиняли нашу справу в колах дипломатів і політичних діячів цілого світа та виявили справжню волю Польщі на Сході Європи.

Один італійський дипломат казав мені років до два тому: "На Лігу Націй не покладайтеся, працюйте якнайбільше над своєю власною самоорганізацією, над плекедним своїх власних сил, але не забувайте, що й Ліга Націй всеж колись вадється, — отже продовжуйте й далі бомбардувати її петиними. Хай вони зростатимуть горю, але — вірте мені — колись та гора рушиться й заговорить..."

І от, мені здається, саме тепер приходить та пора. Пакт Чотирьох відійшов чимало від тої попередньої редакції, як й був запропонований Мусоліні. Спротив, який він викликав у Польщі й у малій антії, а чезрештє їх і у Франції, був такий сильний, що прийшлося додати до нього чимало рожевої води. Тому зокрема, питання територіального прегляду міжнародних договорів, хоч і лишалося без рішення, хоч і зумовило вийде на гору рано чи пізно, але буде це скоріше пізно, ніж рано. Та зате ми маємо всі підстави думати — й знаходимо ствердження тому в авторитетних колах, — що буде дуже багато уваги присвячено з самого початку питанню так званих етнічних меншин. Чотири великі держави, що правда, муситимуть передати Лігу Націй, як і раніше, але коли раніше такі держави як Пальша могли грати на суверенитеті чи навіть ворожнечі між Францією й Німеччиною, або Францією й Італією і спираючись на фактичний гегемонію Франції в Європі, провадити в Лізі Націй свою обструкційну політику, то тепер, після заключення Пакту Чотирьох, ця можливість відпаде.

Не знайдеться така держава в Європі (крім Советської Росії, проти котрої зрештою цей Пакт натурально зверстеться), яка навмисно би протинийся рішенням Ради Чотирьох Великих Держав. Отже з тих чотирьох трьох держав, а саме Англія, Італія й Німеччина — мають повністю рішучий наступ на охорону меншин і дотри-

мання прийнятих — з боку Польщі та малої антії — зобов'язань, а то і їх поширення. Розуміється, ми, Українці, ніколи не ставили й не ставимо українського питання, як питання "національної меншини" в чужих державах. Ми мусимо мати нашу власну самостійну велику державу, — але, одночасно з тим, не можемо не використати цієї обставини для ще більшої популяризації нашої справи серед чужинців, для ще більшого підкреслення антицивілізаційного значення Польщі й інших займачів на Сході Європи й особливо для значення, що без знищення більшовицької Росії і розділу її між національними державами, але намаганням жити творити людські умовини життя на Сході Європи, призначено на невдачу. Мусимо домагається прегляду всіх цих договорів, що припечатили були на деякий час нашу національну долю, підкреслюючи, що ми й ніколи не визнавали й не визнаємо...

ПОДАКИ.

Я, нижче підписаний член в. 214 пр. св. В. В. в Шіаго, Іл., складаю свій подяку польським есквезитам за уділення мені запомогти з фонду запомогти в сумі \$50. Також дякую головному конвенції, котра відбулася у Дітроїт, за уділення мені допомоги в сумі \$25, а також за допомогу підчас каляства в сумі \$75. Також дякую відділовим урядникам за їх турботу. Браття і сестри, вступаєте численню до У. Н. Союзу, бо У. Н. Союз дає за вас підчас каляства і смерті.

Михайло Крисоватий.

Я, нижче підписаний член Тов-а Скоп, від. 336 У. Н. Союзу, складаю свій подяку головному уряду У. Н. Союзу і комісії пресби і скар на 18 конвенції У. Н. Союзу в Дітроїт, Міш., за уділення мені допомоги з фонду допомоглого в сумі \$35, котра мені стала великою помічю у моїх тяжких положеннях. Також дякую місцевим урядникам, членам і делегатам за їх турботу.

Антій Федорич, Клівленд, О.

OBYEDNANYE.
P. O. Box 122, Hudson Terminal, NEW YORK, N. Y.

П'ЯНАЦЬ РOKІВ ТОМУ

У "Націй Громаді", що ви-ходила в Харкові під большевиським пануванням, в ч. 3. читаємо:

І от 21 снічня відбувся Харківський Губерніяльній Раї Селевський Депутатів. Зібраний на "анти-революційний", а більш селами. Вони приймали українську соювську владу, а коли дійшло до ЦККУК (Харківського Виконавчого Комітету України), то ті більш селами постановили не визнавати його за уряду України. Та що з того, що українське населення не признало отсій першої експозитори Москви, складеної з Бошів, Люксембургів, Луганських, Медведєвих і т. п., коли Москва не хотіла допустити національно-українського радявського уряду. Для підтримання цієї експозитори Москва післала на Україну царську гвардію, під команду царського полковника Муравйова, якому наказало підбити Україну під Москву. Муравйовичу Україна довго бодє пам'ятати.

Значотка більшовицькі шукали собі серед українського селянства підтримки й легалізації своєї московської експозитори, ЦККУК, тим же українським селянством. В тій цілі вони скинали були на 15 снічня 1918 року Всеукраїнський Раї Селевський Депутатів. Про цей "ізіз" газета "Вільна Громада" пише:

ЦККУК скликав на 15 снічня 1918 року більшовицькі Раді Селам, на якому більшовицькі мали внести резолюцію про визнання влад ЦККУК, але на їх великий жалі замість 1,250 делегатів приїхали тільки 25, а тому ціла доведеться відмовити.

Та пізніше українське селянство "признало" владу ЦККУК, й урешті й наслідники — московські емісарі. Це "признання" коштувало українській нарід мільйоні трупів і м'яре крові. На тих трупах і крові тепер гасять в Україні відпорушники Москви, що зуть себе урядом УССР.

Кілька місяців по тім, як пішла більшовицько-московська влада, що була почала на Українській скарзі нищити українську мову й впроваджувати московську в усіх органах своєї влади на Україні, лишалися лиш огидні спомини, гетьманська урядова газета

СПОМИН.

1. Часом, коли сон поволі замикає мої очі, Пригадую край свій рідний — Й тяжко плачу серце почі. Засну! Сніть ти, погідне Голубе не рідіє, На рідній Вкраїні. Проводжусь — тихло... стоїте Муха в паутині. І шови! Знову очі, І шови! Якій ти тині Збирають з мого серця Кружини...

2. Народе мій український, Не хились, Лиш з завзяттям до науки Ти берись, Народе мій український, Не жди Й очохо та без принику, Вперед йди! Не жди мій український, Пам'ятай! Ти великий — терпши муки Понад край! Народе мій український, Це час! Знову шоблі взяти у руки — Але враз! Народе мій український, Чийсь готов? Не вжеж дармо збагарті ріки Твоїх крові? Народе мій український, Ворукам! Не ти страшний — хоч великий, Знаєш сам! Народе мій український, Ти берись, До просвіти, до науки, Всюди! Народе мій український, Це час! Не одним великим мукі Понад край! Народе мій український, Не минай! Моїх твоїх думок ряди Розважай! Народе мій український, Знову шовлі взяти у руки — Але враз! Народе мій український, Жар любови краю великий І святій! Народе мій український, Готуйся в рід! Під прапор жовто-блакитний В однім лад! Народе мій український, Вже достеж Кровю й потом живить кружини. А дупити!

Митро Пасичник.

ПІСНІ МУЖЕВСЬКИХ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ,

(слова й мелодії Л. Ленкова)

НА МУЖЕВСЬКИЙ ХОР

опрацював Михайло Гайворонський

Пісні:

- 1) Маєна пічка
- 2) Калачка
- 3) Бо війна — війною
- 4) Тьох-тьох.

Пісні ці видала накладдя "Червона Калина" у Львові.

Чотирьох пісень 25 центів.

Головний склад на Америку в книгарні

"СВОБОДА"

81-83 Grand St., 2do P. O. BOX 346,

JERSEY CITY, N. J.

(Дальше буде).

НЕ ХОЧЕМО ЧУЖОГО!

ІСТОРІЧНА ПОВІСТЬ.
(КНЯЖИНА ВІК).

— (25) —

— Не плач, — казала, — йому життя випросили. Може його лише вигнали з краю? Як би так було, то Борота приїде по вас і зведе до нього.

Тепер Бенькова вже знала, що Ірина се тасам дівчина, про котру розказували був її Стефан і перед котрою вона його перестерігала. Бєзкритий втілює її і закурлю. Сумнівалася, що батьки дивчині дадуть доньку такому Стефанові. Бенькова вже чула, що маму ця дівка дуже високо. Як раніше жалувала їх, так тепер почула вдволенню, що вони в такій скруті, бо була надія, що маму спокійно і вже не буде так докоряти.

В Перемислі Вєсєлав Глібович не сидів загнїрч. Він за раз вислав гінця до Зєнінгороду і до Терєбівці з заємом, щоб князі зразі прийшли до Перемисля, очевидно, не без свого лицарства. Шоби поїхати тисяцького і сих гінців, не повилаювали, приказав їм подиратися лісами, великим каблуком обхажувати великі шляхи туди. Вислав також звідунів у гори, щоб знайти його про вісї рух мадяр-прійшли. Люди кажуць, що ського війська і шоби пере-

доловали гінців між Мадярами і Перемислем.

З Вішній приїхав єнископ і зголюється до князя. Відповіді йому, що безумовно не випускають нікого, бо князь вже лежить без тїла. Коли до Перемисля приїхала вість, що Зєнада узявний, Вєсєлав став організувати своїх прихильників, ворогів чужої династії і особистих ворогів Горо-славича, шоби його узявний і опанувати місто. До Вішній вислав людей, шоби в порозумінню з Бєнєком і по зємзі з Боротою пробували вивести до в'язниці Зєнаду і спровадити його до Перемисля.

Вєсєлав не сумнівався, що по-ва Зєнада в Перемислі здохне, шоби проти зрадника ціле місто і його пригороди.

Звідунів тисяцького доносили йому, що в місті і в найближчій околиці шось діється. Люди шушукать собі шось на вухо, бігають, їздять, напалюють до Перемисля. Також, попропадали деякі гінці, що з Перемисля ішли в гори до мадярського табору, і вивали з табору до Перемисля.

Горославич не сумнівався, що то ладиться якийсь загорови проти його краломи. Він лиш не готує бомб доміркувався, від кого ся робота йде, котро нею кермує. Не знаючи, кого зробити нешкідливим, дає гадів затрівочити всіх віді-страшачим припримор. Назби-рані свідки вигаданої ним, зрадничої роботи зєнади-зєного його боярина, завіз їх

до князя. Коли князь вислухав тих свідків і вони відійшли, Горославич настав, шоби князь приказав скарати Зєнаду на горло.

— Не вислухавши його са-мого, не позволяю бити його. Ані ваяся повторити се жадання!

— То бодай якийсь невинним способом покарати, шоби вже не міг пошкодити. Він вже старий. Достеж надивняє на світ божий. Очі його неупоріт. Бодай одсипити його.

Два дні тисяцький пуджав князя і добирав того, що князь лежав в горічці, сказав, коли при тім були два лікарі:

— Як хочеш, так зроби його нешкідливим, тільки не ваяж бити його! Ва, лікарі, скажете мені, що з Зєнадою сталося.

Горославич вже мав свідків, що князь дозволяв. Хоч позволяв обетямний горячково, то всеж такі тисяцький мав право сказати, що дістав княжий приказ. Лікарі чужинці, їм внутрішні справи чужої землі були байдужі. На доважок Горославич платив їм їх заслуженню. Нікому не сказали би, що князь не приказав, а лиш дозволяв. Зрештою, коли лиш раз же сталося.

— Що сталося, то вже не відстанеться! — погадав собі Горославич, чвалаючи до Вішній в товаристві своїх отро-ків.

Вісї діставали тільки пречорний хліб і воду. Для старшого таке легвище і такий харч не були великим нещастям. Він від малої дитини привык до невмілого життя. Бывако видо-хував його в невимгах і він пізнав, на війні чи на ловах, звичайно спав на горі, хазі, або й того не мав. Журився тільки тим, чи його син видержить таку ввизню.

Вгорі, під самим скапінням було мале віконце з сімлянню залізною, вмураною решіткою. Виходило на замкове по-ділля. На поділля поїзд мав ходола варту. Зєнадову ніхто не готує був приступити до того віконця.

Зєнада мав товариша. Не міг добре видати його, бо у ввизни був вічний сумерк. Зєнада був прикований до одної стіни, його товариш до другої. Прикований не був, бо як рухнувся, то не давний ланцюгом. Також деколи вставав і підхо-див до віконця. Чіпався паль-цями мур, всуваючи їх в щі-лини між камінням і так відста-вляв голову або кінець носа і очі, що горіли диким огнем.

Коли раз так вийшло до вікна і раптом відскакнув, бо варто-рився, що побачив його патлате

лице, замахиюючи до нього списом, ворнуку до себе:

— Агі! Жінка Зєнади втіла?

Почувши се, Зєнада раптом рушився. Його ланцюхи за-звонили. Він спитав:

— Ти про жіночку якого Зєнади?

— Про жіночку князя Зєнади, — відповів патлатий ввизень.

Зєнаду народ завзав князем, бо казали, що він походить з давнього княжого роду ще з часів, заки прийшли князі з роду князького.

— Ти сказав, що жінка Зєнади втіла?

— На поділля готують якісь дла і розмовляють. Балакають так голосно, наче би сварили сні. Один спитав, що могло статися з жінками Зєнади.

Другий відповів йому, що втіла з допкою і що вони тепер в безпечним скритку.

Забу! Десь бабі на старість зябався втіти від мужа. Ще й доньку забрав!

Тим двома, що на поділля балакали, були Стефан Бєн-ко і Мадяр Іштван Ковач. Сте-фан хотів докопче звістити Зєнаду, що сталося з його родиною. Не маючи приступу до ув'язненого, та значачи, котре військо його лобує, взяв з собою Ковача і пішов на замкове по-ділля. Балакаючи голосно, надівся, що ввизень почує. За-нада справді вчує, хоч не безпосередно, а з уст свого товариша.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ШАНУЙМО ЗАСЛУЖЕНИХ ЛЮДЕЙ ЗА ЖИТТЯ.

Недавно тому запрошено мене як репрезентанта Українців на ювілейну вечерю, яку влаштовували визначні місця ділячі П. Бредстріт, заслуженому — міському урядникові, котрий поживав багату заслугу між іншими і для добра чужинців міста Гартфорд, Конн.

При вечері зважався я вперше виступити. Кожний гість міг при вступі картку з числом стола. На столах були тарілки, тарілки з іменами і кожний знав, де має сидіти. Я пригадався гостям. І мушу признати, що було приємно глядіти, як вони поводитися при вечері і як їли. Ніде не міг я зважитися, щоб виступити, порушити столову етикету. Хотіло було, що кожний уважав, як має поводитися не тільки зі своїми сусідами, але і з викладами, ноєм та стравами.

Але мені хотілося піднести, що отсей урядовець, якого шанували вечерю, був мені добре знайомий, бо він говорив дуже сердечно на наших протестаційних візитах і незалежно в українській справі. І тому ще й з того було мені приємно прислухатися численним бесідам, у яких підійшло засуду П. Бредстріта.

Важко подумав собі тоді, що такі віддання пошани заслуженим людям ще за життя мають добрий вплив. Вони заохочують інших до творення добрих діл, до вірної служби громаді. Отакі теплі слова та

пошани заграють тих, що їх шанують, до ще більшої праці для добра загалу і до ще більшої посвяти та жертвенності.

І тому і нам, Українцям, треба звертати більшу увагу на те, щоб шанувати наших героїв та заслужених людей за життя, щоб давати їм цвіти за життя, а не доперва по смерті. Не смію у нас повторитися те, що було з Франком, коли він писав:

Видуралась люди мене,
Сей та той наїде і мене,
Тільки близько скося зирне,
Ща боється ті люди мене.
Я бачу мов звір серед гір,
Серед шуму вулиць містових.
В серцю чю слова мов докір:
"Ти проклятий один серед [них]."

Самотню холду я мов блуд,
З горем в серцю нестерпно [важким].

Всі знакоми минають, їдуть,
Поділяють з горем ні з ким.
Хай не буде наукою для нас усіх.
Оцінюючи наших заслужених людей, показуючи, що ми є культурним і просвіченим народом, нічим краще, ніж згодом, а наперва до людей та поступу, конструктивної праці вірної служби своєму народові і його визвольній ідеї.

Т. Галенда.

А ДРЕСА ВИСТАВОВОГО КОМІТЕТУ В ШІКАГО:

Ukrainian Chicago World's Fair Exhibit,
9300 Cottage Grove Ave.,
Chicago, Ill.

УВАГА! ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ГРОМАДА УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО ЦЕРКВИ СВ. АРХ. МИХАЙЛА,
при участі ТОВАРИСТВ СЕСТРИЦТІВ І МОЛОДІЖНИХ КІЛІВ

уважає

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

ПОЗІР! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ СЕСТРИЦТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ГРОМАДІ

уважається

Величавий Пікнік

НА ФАРМІ БЛАЩИШИНА, GROVEVILLE, ROAD

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 23-ГО ЛИПНЯ (JULY) 1933 РОКУ

від 1-шої години пополудню до пізнього вечора.

Вступ 25 центів.

Від Української Гали, 18 WOODLAND ST., буде відвозити спеціальний трок. Музика, перекуска, напій і забава на свіжому повітрі будуть першорядні.

Прохимо всіх прийти, а не пожалуйте. — Комітет.

БЕРЛІНСЬКІ МОСКАЛИ ДАЮТЬ ЯК МІ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ АΥΤΟΝΟΜІЇ УКРАЇНИ.

(УЛІ) Московські емігранти залягли в Берлін та знову змосковську націонал-соціалістичну партію. В міждній виборенню, яка сама по собі досить нещаслива й нічого нового не вносить у те, що вже є, треба те, що вони, погодні, ліха дають дати? націоналізм меншинам в Росії, а між ними й Українцям, "автономія" під проводом одного російського царя. Дивно воно виглядає, що так далеко думає московська еміграція, припускаючи, що саме роблять Українцям і що вони заради будуть горніти під їх прапор.

На нарадах були голоси, що тепер вже записано думати про автономію для України, але розгорнені уми емігрантів не хотіли й чутти про відділення України. Ба навіть більше. В свої штурмові відділи виганяють війни й Українців, з берлінської української колонії, — всіх до одного буючих комуністів, організаторів волевого національного товариства Воля. Все є їх там коло 20, лише провідники для них шукають і не можуть знайти. Можна припускати, що такого провідника дасть їм тутешнє московське полюдство, бо в останньому часі багато працюючих в цьому царстві московської партії. Навіть дехто з українських діячів, що минають переконання не лише політичні, а й національні, як рукавички, підступив до співпраці з Москвою. Нічого дивного, заробити треба!

Діяльність той кайки конюнктирства дає в першій раз — підняти спробу розбити українські доклади, а далі вербуванням українського робітництва в партію. На провідників висилає спеціальних агітаторів з анкетами в московській мові для вербування членів до українського відділу партії. Нічого не шкодить, що в самій управі партії української мови не признається зовсім. Сюди надістаються якійсь Шиманський, що вказується поручатися з листами мітрополіта Шенцицького (мабуть фальшивою) та розвиває свою діяльність в околиці Гіралі. Цей па знайшов був також захист у гетьманському студентському домі в Берліні, признаючи йому для українських студентів. В останньому часі посилалась значно доходячи діяльність різних московських чинників, як з одного боку комуністів, так з другого правих супроти України.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ

За ним полізти туди Грілі, Вазири й були запрошені Тор та Іванна. Іванна була одинокою жінкою на кораблі. Воля була здиравана й не розуміла, чому капітан повітряла підніс її руку до губ і шмокнув. Її представила капітанкою Зуперивор Тарзан, сказавши: "Це Іванна, Червона Цвітка Зораму. А це її брат Тор". Вушавши, що Тор є братом Іванни, Джесон Грілі як рот роззявив, від несподіванки. І як він не догадався перше, що Тор не є любчиком Іванни!

Відалі 19-ти Союзу України переслав через Об'єднання \$10. З них призначено на інвалідів і на Ріану Школу по \$5.

Анна Путас.

МІТІНГІ ВІДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ЖИВЛЕННЯ. О. Сестр. Нев. Зав. Пр. Дім Мелі, вік 112, поїзд до відомої всім місцевості, що містить велику кількість в неї, 23 липня, заради Богослуження, в галі церкві на Калву у. Прохачається членство виходити своїм загальним, бо в протівнім разі будуть сповідаються. Проглядається своїм старі громади до виходу на ній. — Марія Громова, пресиди Катерина Габриєль, сестр. Ева Лопе, скарб.

вступіть Громади в членів українського ліроного союзу.

ТАРЗАН У СЕРЦІ ЗЕМЛІ</